

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

AKTUALI PRAKTIKA CIVILINĖSE BYLOSE

2026 m. rugsėjo mėn.



1. CIVILINĖ TEISĖ

Dėl draudimo atlikti reikalavimo teisių įskaitymą, kai piniginėms lėšoms taikomas turto areštas

Lietuvos apeliacinis teismas (toliau – LApT) pažymėjo, kad kadangi turto arešto aprašyme nurodyta, jog jis taikomas ir būsimoms lėšoms, kurios įplauks į sąskaitą, todėl buvo areštuoti tiek esantys daiktai – pinigai (esamos piniginės lėšos) (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 1.100 straipsnis), tiek turtinės teisės (būsimos išmokėtinos piniginės lėšos, kurios bus gautos į įmonės (skolininkės) sąskaitą) (CK 1.112 straipsnis), t. y. būsimi pinigai, kurie įplauks į banko sąskaitą. Taikant turto areštą ir nenurodant, kuri nuosavybės teisės sudedamoji dalis apribojama, laikytina, kad apribojama disponavimo teisė (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 675 straipsnio 3 dalis). Nagrinėjamu atveju buvo nurodoma būsimas lėšas pervesti į konkrečią likviduojamos įmonės banko sąskaitą, todėl vertinama, kad tai privaloma visiems asmenims ir turi būti vykdoma visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje (CPK 18 straipsnis). Taigi, atsakovė nepagrįstai nurodo, kad buvo areštuotos tik piniginės lėšos, o disponavimas turtinėmis teisėmis nebuvo apribotas, kadangi draudimas disponuoti turtu reiškia, jog yra apribojama teisė turtą parduoti, kitaip perleisti, taip pat išnuomoti, įkeisti arba kitokiu būdu keisti jo teisinę būklę (Lietuvos Respublikos turto



arešto aktų registro įstatymo (toliau – TAARĮ) 2 straipsnio 7 dalis). Todėl šiuo atveju visi ieškovės ginčijami įskaitymo sandoriai atlikti pažeidžiant ieškovės turtui pritaikytą areštą ir nustatytą prievolių įvykdymo tvarką – nurodytas lėšas pervesti į konkrečią ieškovės banko sąskaitą, todėl yra negaliojantys ir niekiniai kaip prieštaraujantys imperatyvioms TAARĮ 2 straipsnio 3 ir 7 dalyse, 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtintoms teisės nuostatom.

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-233-450/2026](#), 36, 37 punktai

Dėl taikos sutarties įtakos solidariosios prievolės apimčiai

Pagal CK 6.8 straipsnio 3 dalį, jeigu kreditorius atsisako reikalavimo vieno iš bendraskolių naudai, jis išsaugo teisę reikalauti įvykdyti visą prievolę solidariai iš likusių bendraskolių. Kreditoriaus reikalavimo teisės atsisakymas dėl vieno iš solidariųjų skolininkų reiškia, kad jis atleidžia šį skolininką nuo prievolės vykdymo, todėl prievolė šiam skolininkui pasibaigia (CK 6.129 straipsnio 1 dalis). Tačiau vieno iš solidariųjų skolininkų atleidimas nuo solidariosios prievolės įvykdymo negali apsunkinti kitų bendraskolių padėties. CK 6.129 straipsnio 6 dalyje nustatyti skolininko atleidimo nuo prievolės, kuri yra solidarioji, ypatumai: kai prievolė solidarioji, vieno iš skolininkų



atleidimas nuo prievolės įvykdymo kitus bendraskolius atleidžia tik nuo jo dalies įvykdymo. Vadinasi, atleidus vieną iš solidariųjų skolininkų nuo solidariosios prievolės įvykdymo, solidarioji prievolė išlieka, tačiau jos dalykas (įvykdymas) sumažėja atleisto nuo prievolės vykdymo skolininko dalimi. Kiti skolininkai privalo įvykdyti prievolę solidariai, išskyrus atleisto nuo prievolės įvykdymo skolininko dalį (CK 6.23 straipsnio 3 dalis, 6.129 straipsnio 6 dalis).

LApT nurodė, kad aptartos taisyklės taikomos ir tuo atveju, kai kreditorius vieną iš solidariųjų skolininkų nuo prievolės įvykdymo atleidžia jų sudaryta taikos sutartimi. Kai kreditorius su vienu iš solidariųjų skolininkų sudaro taikos sutartį, solidarioji skola sumažėja dalimi, tenkančia taikos sutartį sudariusiam skolininkui. Iš CK 6.23 straipsnio 3 dalies, 6.129 straipsnio 6 dalies nuostatų aišku, kad solidariosios prievolės sumažėjimas turi būti nustatomas ne pagal kreditoriaus faktiškai taikos sutarties pagrindu gautą pinigų sumą, bet pagal bendros prievolės dalį, tenkančią iš prievolės pasitraukusiam bendraskoliui. Be to, taikos sutartis sukuria teises ir pareigas tik ją sudariusiems šalims (CK 6.189 straipsnio 1 dalis), todėl kiti solidarieji skolininkai ja gali remtis tik tiek, kiek ji nulemia taikos sutartį sudariusio bendraskolio prievolės pasibaigimą pagal CK 6.129 straipsnio 6 dalį.



Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 3 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-216-910/2026](#), 103–105 punktai

2. CIVILINIO PROCESO TEISĖ

Dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo, kai pareiškimas dėl bankroto bylos iškėlimo atmetamas atsakovui patenkinus ieškovo reikalavimą

Aptariamoje byloje ieškovės pareiškimas dėl bendrovės bankroto bylos iškėlimo buvo atmestas, kadangi atsakovė iki teismo nutarties iškelti bankroto bylą priėmimo patenkino ieškovės, kuri kreipėsi į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo, reikalavimus. Ieškovės reikalavimas ir jos argumentai dėl bendrovės nemokumo nebuvo vertinti ir nebuvo pasisakyta dėl jų teisingumo, o bylos procesinis rezultatas (atsisakyti iškelti bendrovei bankroto bylą) buvo nulemtas ne ieškovės, o atsakovės, kuri sumokėjo skolą. Taigi, byla buvo baigta nepriėmus teismo sprendimo dėl ginčo esmės (nepasisakius dėl atsakovės (ne)mokumo iš esmės), nes, prasidėjus bankroto bylos iškėlimo procesui (priėmus ieškovės pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo), atsakovė patenkino pareiškėjos finansinį reikalavimą, kuriuo remdamasi pareiškėja inicijavo šį procesą. Atsižvelgęs į tai, LAPT konstatavo, kad taisyklė „pralaimėjęs moka“ šiuo atveju neatitiktų teisingumo ir protingumo principų.



LApT pažymėjo, kad ieškovė, išnaudojusi įvairius pažeistų teisių gynimo būdus, sąžiningai ir pagrįstai kreipėsi į teismą dėl bendrovės bankroto bylos iškėlimo. Ieškovė sąžiningai naudojosi procesinėmis teisėmis ir sąžiningai atliko procesines pareigas. Vien deklaratyvūs atsakovės teiginiai, kad ieškovė, kreipdamasi į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo, elgėsi neatsakingai ir nesąžiningai, nepaneigia ieškovės teisės ginti savo finansinius interesus kreipiantis į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo bendrovei bei nepatvirtina jos nesąžiningumo. Todėl LApT atmetė atsakovės prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidas iš ieškovės.

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 10 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-874-934/2026](#), 34–36 punktai

Dėl paprastųjų vardinių akcijų turto arešto

LApT pažymėjo, kad, sprendžiant dėl grėsmės teismo sprendimo įvykdymui, nepriklausomai nuo to, ar atsakovės įstatinis kapitalas bus padidintas, ar ne, ieškovės teisių į atsakovės akcijas apimtis nepasikeis. Tačiau nagrinėjamu atveju reikšminga aplinkybė yra ta, kad, padidinus atsakovės įstatinį kapitalą, sumažėtų atsakovės turimų akcijų santykis su bendru jų skaičiumi ir atitinkamai sumažėtų ieškovės reikalavimo į bendrovės turtą apimtis. Taigi, tenkinus ieškovės ieškinį ir pripažinus nuosavybės



teises į ginčijamą akcijų dalį, faktinė ieškovės įtaka bendrovės valdymui, kuri buvo *status quo* iki ginčo, negalėtų būti atkurta arba jai atkurti turėtų būti inicijuojami nauji teisminiai ginčai, o tai neatitiktų ekonomiškumo ir proporcingumo reikalavimų. Taigi, šiuo atveju grėsmė kyla ne pačioms ginčo akcijoms, bet ieškovės turimų akcijų proporcijai, kuri gali tiesiogiai daryti įtaką ieškovės materialinėms teisėms bendrovės valdymo veikloje ir kurią būtina išsaugoti tol, kol įsiteisės teismo sprendimas.

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2-494-934/2026, 32, 33 punktai

Dėl rūšinio teisingumo bendrosios kompetencijos ar administraciniam teismui

Aptariamam atveju ginčas kilo dėl bylos rūšinio teisingumo, kurioje ieškovas prevenciniu ieškiniu prašė uždrausti atsakovei atlikti neteisėtus veiksmus, sukeliančius realią žalą (nuostolių) padarymo ateityje grėsmę, t. y. uždrausti įsigyti šarvines liemenes iš trečiojo asmens uždarnosios akcinės bendrovės netaikant teisės aktuose reglamentuojamų viešojo pirkimo procedūrų.

Pagal CPK 36 straipsnio 3 dalį ir Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 22 straipsnio 1 dalį bylos rūšinį teisingumą bendrosios kompetencijos ar



administraciniam teismui lemia teisinio santykio, iš kurio kilo ginčas, pobūdis. Kai teisinis santykis yra mišrus, bylos rūšinis teisingumas priklauso nuo to, koks teisinis santykis (civilinis ar administracinis) vyrauja byloje.

Aptariamoje byloje LAPT konstatavo, kad nors ieškovas savo reikalavimą grindė ir tokiais argumentais, kad atsakovė kartu su Krašto apsaugos ministerija jau yra pateikusi Vyriausybei nutarimo projektą dėl šarvinių liemenių įsigijimo procedūrų supaprastinimo, tačiau nei dėstydamas ieškinio faktinį pagrindą, nei formuluodamas jo dalyką ieškovas neprašė įvertinti šio teisės akto projekto teisėtumo ir (ar) pripažinti jį negaliojančiu, todėl nei pats teisinis santykis, nei kilusio ginčo pobūdis neleidžia vertinti, kad šiame ginče vyrauja administracinis teisinis santykis. Pareikštu ieškiniu ieškovas siekė ne Vyriausybės nutarimo projekto teisėtumo įvertinimo, bet atsakovės taikos sutartimi, kurią kitoje byloje patvirtino teismas, priimtų įsipareigojimų vykdymo.

Aptariamoje byloje LAPT nurodė, kad pirmosios instancijos teismas, atsisakydamas priimti ieškovo ieškinį kaip neteisingą bendrosios kompetencijos teismams, šį procesinį klausimą išsprendė neteisingai, neatsižvelgė į tai, kad civilinės bylos dėl civilinių viešo konkurso teisinių santykių, įvardytos CPK 27 straipsnio 3 punkte, be kita ko, apima bylas dėl viešųjų pirkimų teisinių santykių



plačiaja prasme, t. y. pirmiausia ginčus dėl perkančiųjų organizacijų (perkančiųjų subjektų, suteikiančiųjų institucijų) sprendimų ar veiksmų, priimtų vykdant (nevykdant) viešųjų konkursų procedūras bei tokių viešų subjektų ir tiekėjų tarpusavio ginčus vykdant viešojo pirkimo ar koncesijos sutartis, ir kad bendrosios kompetencijos teismai turi nagrinėti ginčus ne tik tada, kai ginčas tiesiogiai kyla iš Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo (toliau – VPĮ) reglamentuojamų teisinių santykių, bet ir tada, kai jis kyla iš subjektų susitarimų dėl viešųjų paslaugų teikimo, kurie turėjo būti, bet nebuvo sudaryti laikantis VPĮ normų reikalavimų, nors ir buvo sudaryti pagal administracinį aktą.

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 3 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-500-464/2026](#), 17, 21–23 punktai

3. NEMOKUMO TEISĖ

Dėl kreditorės teisinio suinteresuotumo skųsti jai palankios teismo nutarties motyvus

Aptariamoje byloje kreditorė savo teisę skųsti pirmosios instancijos teismo nutarties motyvus ir prašyti juos pašalinti iš nutarties teksto iš esmės grindė tuo, kad teismas nepagrįstai nepripažino, jog ginčijamas kreditorių susirinkimo sprendimas prieštarauja Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 85 straipsnio 1 ir 2



punktų nuostatomis dėl nustatytos turto kainos ir pardavimo būdo. LApT pažymėjo, kad pirmosios instancijos teismas skundžiama nutartimi patenkino kreditorės skundą ir panaikino bendrovės kreditorių susirinkimo sprendimą dėl turto pardavimo tvarkos nustatymo, t. y. klausimas dėl bendrovei priklausančio turto pardavimo bus iš naujo sprendžiamas bendrovės kreditorių susirinkime. Vadinasi, dėl skundžiamų pirmosios instancijos teismo nutarties motyvų, kuriais pripažinta, kad kreditorių susirinkimo sprendimas dėl turto pardavimo tvarkos nustatymo neprieštarauja minėtoms JANĮ nuostatoms, ateityje (t. y. pakartotinai sprendžiant šį klausimą kreditorių susirinkime) gali kilti abejonių dėl naujo sprendimo turinio atitikties toms pačioms JANĮ nuostatoms. Taigi, kreditorė, inicijavusi ginčą dėl bendrovės turto pardavimo tvarkos nustatymo, turi teisinį suinteresuotumą apskųsti pirmosios instancijos teismo nutarties motyvus, nepriklausomai nuo jos interesus atitinkančios teismo nutarties rezoliucinės dalies.

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-879-567/2026](#), 33 punktas

Dėl turto pardavimo tvarkos ir pradinės kainos nustatymo

Turto pardavimo tvarkos ir pradinės kainos nustatymas pagal bendrąją taisyklę priklauso



kreditorių susirinkimo kompetencijai. Tačiau ši kompetencija nėra absoliuti. Kreditorių susirinkimo sprendimas turi atitikti imperatyvias teisės normas, bankroto proceso principus, proceso paskirtį ir tikslus bei negali pažeisti kitų kreditorių teisių ir teisėtų interesų. Todėl vien aplinkybė, kad turto pardavimo būdą nustatė kreditorių susirinkimas, savaime neužkerta kelio teismui, nagrinėjančiam skundą dėl tokio sprendimo, įvertinti jo teisėtumą ir, nustačius pagrindą, sprendimą panaikinti bei imtis įstatymo leidžiamų priemonių pažeidimui pašalinti.

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-887-467/2026](#), 75 punktas

Dėl finansinio reikalavimo tenkinimo eiliškumo

Aplinkybė, jog kreditoriaus sprendime nustatyti priverstinį įkeitimą nurodyta, kad priverstinis įkeitimas skirtas esamiems ir būsimiems bendrovės skoliniams įsipareigojimams užtikrinti, šio draudimo nepaneigia, nes JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 5 punkte įtvirtintas draudimas nenumato išimčių – draudžiama tiek nustatyti naujus turto apribojimus, tiek didinti jau esamo įkeitimo apimtį. LApT konstatavo, kad po bankroto bylos iškėlimo atsiradusi finansinio reikalavimo dalis negali būti užtikrinta įkeitimu, nepaisant to, kad kreditoriaus sprendime nurodyta, jog hipoteka (įkeitimas) užtikrina ir būsimus skolinius



įsipareigojimus. Tokia kreditoriaus reikalavimo dalis turi būti tvirtinama pagal jos faktinį atsiradimo pagrindą ir priskiriama atitinkamai kreditorių reikalavimų tenkinimo eilei.

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-899-854/2026](#), 20 punktas

Dėl darbuotojų finansinių reikalavimų perleidimo

Aptariamoje byloje nustatyta, kad tarp pareiškėjų ir jų darbdavės (likviduojamos įmonės) buvo susiklosčiusi praktika, jog darbdavei neturint pakankamai lėšų atsiskaityti su darbuotojais, buvo sudaromos reikalavimo perleidimo sutartys su darbdavės akcininkų valdoma kita jų bendrove. Skolų perleidimo sutartyse nurodytas sutarčių dalykas – konkrečia sutartimi kreditorė (darbuotoja) neatšaukiamai ir besąlygiškai perleidžia naujam kreditoriui, o naujas kreditorius priima iš kreditorės visas iš darbo sutarties kylančias ir su ja susijusias kreditorės teises, įskaitant (tačiau tuo neapsiribojant) kreditorės teisę reikalauti ir gauti iš skolininkės su skolos grąžinimu susijusius mokėjimus bei visas susikaupusias palūkanas ir susidariusius delspinigius, jei tokių būtų, teisę kreiptis į Darbo ginčų komisiją, teismą, Garantinį fondą, kitus fizinius ir juridinius asmenis dėl skolos, išmokų sumokėjimo ir (ar) patvirtinimo.



LApT konstatavo, kad nurodant, jog yra perleidžiami gauti iš skolininkės su skolos grąžinimu susiję mokėjimai bei visos susikaupusios palūkanos ir susidarę delspinigiai, nereiškia, kad buvo susitarta dėl visų be išimties darbuotojų iš Garantinio fondo gautinų išmokų perleidimo, įskaitant ir tas išmokas, kurios nenurodytos sutartyse (teisės gauti priklausančias išeitines ir (ar) ilgalaikio darbo bei nepanaudotų atostogų išmokas).

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-761-464/2026](#), 45–47 punktai

Dėl įkaito turėtojo perimamo turto iki teismo nutarties likviduoti juridinį asmenį dėl bankroto priėmimo dienos

JANĮ numatyta galimybė įkaito turėtojui gauti užtikrinto savo reikalavimo patenkinimą iki teismo nutarties likviduoti juridinį asmenį dėl bankroto priėmimo dienos perimant jo naudai įkeistą turtą sietina pirmiausia su įkaito turėtojo reikalavimo patenkinimu, t. y. įkaito (hipotekos) turėjimas jos kreditoriui nesuteikia teisių į įkeistą turtą daugiau nei yra įkaito (hipotekos) tikslas ir paskirtis – užtikrinti reikalavimo įvykdymą; taigi, įkaito turėtojo teise negali būti paneigiama bendra JANĮ įtvirtinta bendrovės turto realizavimo tvarka.

LApT konstatavo, kad įkaito turėtojo iki teismo nutarties likviduoti juridinį asmenį dėl bankroto



priėmimo dienos perimamas turtas pirmiausia skirtas įkaitu užtikrintiems kreditoriaus reikalavimams patenkinti, yra išimtinis ir nėra įstatyme įtvirtintas alternatyvus turto realizavimo būdas.

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 3 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2-760-1097/2026, 39, 40 punktai

Dėl faktinio balsavimo atlikimo ir teisėto kreditorių susirinkimo sprendimo priėmimo atskyrimo

LApT konstatavo, kad vertinant kreditorių nurodomą balsavimo biuletenių ir kreditorių susirinkimo protokolo neatitiktį, būtina atskirti tris skirtingas aplinkybes: patį balsavimo faktą, balsavimo rezultatus ir tai, ar balsavimas sukėlė kreditorių susirinkimo sprendimo priėmimo teisinius padarinius. Šios aplinkybės nėra tapačios. Vien tai, kad kreditoriai užpildė balsavimo biuletenius ir juose išreiškė savo poziciją dėl vieno ar kelių kreditorių susirinkimo darbotvarkės klausimų, savaime nereiškia, kad dėl šių klausimų buvo priimti JANĮ prasme galiojantys kreditorių susirinkimo sprendimai.

JANĮ 51 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kreditorių susirinkimo sprendimas laikomas priimtu, kai už jį balsuoja įstatyme nustatyta kreditorių reikalavimų dauguma. Tačiau vien balsų daugumos nepakanka, kad būtų laikoma, jog kreditorių susirinkimas priėmė galiojantį sprendimą. Balsavimas



turi vykti ir sprendimas turi būti priimamas laikantis JANĮ nustatytos kreditorių susirinkimo sušaukimo, darbotvarkės ir sprendimų priėmimo tvarkos. Todėl aplinkybė, kad kreditoriai faktiškai balsavo dėl vieno ar kelių kreditorių susirinkimo darbotvarkės klausimų, savaime nereiškia, kad dėl jų buvo priimti kreditorių susirinkimo sprendimai. Faktinis balsavimo atlikimas ir teisėtas kreditorių susirinkimo sprendimo priėmimas nėra tapatūs veiksmai. Balsavimo biuleteniai patvirtina kreditorių išreikštą valią, tačiau savaime nesukuria tokio balsavimo teisinių padarinių, jeigu nebuvo įvykdytos kitos įstatyme nustatytos sprendimo priėmimo procedūros ir sąlygos.

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. rugsėjo 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-922-881/2026](#), 68–70 punktai

Pastaba. Lietuvos apeliacinio teismo apžvalgoje pateikiamos neoficialios procesinių sprendimų santraukos, parengtos tik siekiant informuoti.

Parengė Lietuvos apeliacinio teismo
Teismų praktikos skyrius
Gedimino pr. 40, LT-01503 Vilnius
Tel. 0 706 63 685
apeliacinis@apeliacinis.lt
www.apeliacinis.lt

Vilnius, 2026 m.